Εύμολπος. Ευμολπίδαι. Φόρβας, Ιμμάραδος. Κήρυξ.

Εύμολπος υιός Ποσειδώνος και Χιόνης της θυγατρός του Βορέου, εκ Θράκης εις Ελευσίνα καθελθών, ιερεύς της Δήμητρας, αοιδός και πολεμιστής συγχρόνως. Βοηθήσας τους Ελευσινίους κατά των Αθηναίων, εθανατώθη μετά του υιού αυτού Φόρβαντος και Ιμμαράδου υπό του Ερεχθέως. Καθ' άλλον μύθον εφονεύθησαν ο Ερεχθεύς και ο Ιμμάραδος, και οι Ελευσίνιοι υπετάγησαν τοις Αθηναίοις, αλλ' επί τω όρω [illegible] αυτός μόνος να προΐσταται των μυστηρίων, [illegible] της Δήμητρος και του Διονύσου [illegible] πρώτος ο Εύμολπος. (Ομ. Ύμν. Δημ. 154, 476) [illegible] αυτά μετά των θυγατέρων του Κελεού. Παρέδωκε δε και τους απογόνους αυτού τους Ευμολπίδας το δικαίωμα της αυτών τελέσεως. Τω Ευμόλπω αποδίδοται και η καλλιέργεια των δένδρων και των αμπέλων. Άλλοι των αρχαίων παρεδέχοντο πολλούς του αυτού ονόματος. α) τον Θράκα, ου ο υιός Κήρυξ ην ο γενάρχης του αθηναϊκού ιερατικού γένους των Κηρύκων. β) υιόν του Κήρυκος. γ) υιόν του Μουσαίου οργανώσαντα τα μυστήρια.

Λεξικόν Αρχαιολογίας Α. Γαμπάκη.

212

Ευμολπίδαι. Κήρυκες.

Λεξ. Αρχαιολ. Α. Ραγκαβή. — «οι Ευμολπίδαι, μετά των Κηρύκων, τα δύ-
ο αρχαιότερα των ιερέων γένη εν Αθ-
ήναις (οι ψάλται και οι κήρυκες). Εξ αυ-
των ελαμβάνοντο οι επισημότεροι ιερείς, και
μετά της ιερείας της Δήμητρος και Κόρης,
και μετά άλλων διακόνων ετέλουν τα Ε-
λευσίνια, και μιμικώς παρίστων τα της αρπα-
γής της Περσεφόνης. Είχον δε και δικαστικήν
εξουσίαν δια τ' αφορώντα παράβασιν των μυ-
στηρίων (Δημ. Ανδροτ. 27), ίδ. Ελευσίνια.»

Δημοσθ. κατ' Ανδροτίωνος. — «καταμέμφει σεαυτόν και πένης ων ουκ αν έχοις χι-
λίας εκτείσαι· δικάζου κλοπής προς διαιτητήν και ου
κινδυνεύσεις. Τούτων ουδέν εστι ταυτά. Της ασεβείας κατά
ταυτ' εστ' απάγειν, γράφεσθαι, δικάζεσθαι προς Ευμολπί-
δας, φράζειν προς τον βασιλέα.»

Δ. κατά Νεαίρας. 117. — «ου δεινόν, τον μεν (Αρχίαν τον ιεροφάντην;) του Ευ-
γένους όντα των Ευμολπιδών και προγόνων καλών κάγα-
θών και πολίτην της πόλεως, ότι εδόκει τι παραβήναι των νο-
μίμων, δούναι δίκην· και ούθ' η των συγγενών ούθ' η των

213

φίλων ἐξαίτησις ὠφέλησεν αὐτόν, οὐδ' αἱ λειτουργίαι ἃς ἐλειτούργησε τῇ πόλει αὐτὸς καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ, οὔτε τὸ ἱεροφάντην εἶναι, ἀλλ' ἐκολάσατε δόξαντα ἀδικεῖν. Νέαιραν δὲ ταυτηνὶ εἰς τὸν αὐτὸν θεὸν τοῦτον ἠσεβηκυῖαν καὶ τοὺς νόμους καὶ αὐτὴν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς, οὐ τιμωρήσεσθε; »

« καὶ γὰρ τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐλθόντ' ἐκράτησαν οὕτως, ὥστ' ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν, καὶ τὸν Εὐμόλπου καὶ πολλῶν ἄλλων στόλον οὐ μόνον ἐκ τῆς οἰκείας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων χώρας ἐξήλασαν. »

Δημοσθ. Ἐπιτάφ. [illegible] LX. 8 σ. 335